

ת"פ 1705/05/15 - מדינת ישראל נגד ח א ע

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 1705-05-15 מדינת ישראל נ' א ע

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ח א ע

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד דפנה קרפל וזוהר שקורי שורץ

ב"כ הנאשם: עו"ד בנימין בן נתן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

ב. **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, בתאריך 27.3.15, דפק הנאשם על דלת חדרה של

אחותו (להלן: "א") ואמר לה כי הוא רוצה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. בנסיבות המתוארות הגיעה לחדר אימו (להלן: "המתלוננת") ושאלה אותו לפשר ויכוחו עם א. בתגובה, דחף הנאשם את המתלוננת בשתי ידיו והפילה על הרצפה ועל שידה בחדר. בהמשך נמלט הנאשם מהבית עם הטלפון של א. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שבר של עצם השכם מימין וחבלת ראש אשר הצריכה חיטוי והדבקה.

על פי המתואר באישום השני, ביום 2.4.15 שוחח הנאשם עם אביו, אשר אמר לו כי עליו להסגיר עצמו למשטרה על רקע האירועים המתוארים באישום הראשון. בתגובה לכך גידף אותו הנאשם ואמר כי ישרוף את רכבו. בהמשך למתואר התקשר הנאשם לאביו, במהלך אותו היום, גידף אותו ואמר לו שלא יתן לו לישון וכי ישרוף לו את הרכב.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר. המאשימה הצהירה כי תגביל עתירתה ל- 12 חודשי מאסר ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעונה.

על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 28, רווק, סיים 9 שנות לימוד והוא חסר מיומנות קרוא וכתוב. במהלך השנים התקשה לגלות יציבות תעסוקתית ועבד לסירוגין בעבודות מזדמנות. כיום עובד במרכול של קרוב משפחה חמישה ימים בשבוע. בין השנים 2006 עד 2015 ריצה הנאשם שלוש תקופות מאסר ממושכות. שירות המבחן מסר כי הקשר עם הנאשם אופיין בחוסר יציבות נוכח קשיי שירות המבחן להשיג את הנאשם ולהזמינו לשיחות. בהתייחסו לעבירה, מסר הנאשם כי הוא הוזמן על ידי שכן לחגוג את שחרורו מן המאסר הקודם באמצעות שתיית אלכוהול, בה הוא אינו מורגל. השפעת האלכוהול היתה משמעותית וגרמה לו לנהוג באלימות כלפי אימו ואחותו מבלי שהתכוון לכך. הנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו. הנאשם הסביר את התנהגותו על רקע דפוסי התנהגות אליהם היה מורגל בתקופת מאסרו וכי ההליכים המשפטיים בעניינו גרמו לו להבין כי עליו לשנות דפוסי התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם צעיר בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות. לצד זאת ניכרים קשיים משמעותיים בהסתגלות למסגרות חיוו וקושי להתבונן על אופן התנהלותו באופן ביקורתי וכן נטייה להשליך אחריות על אחרים. הנאשם גדל בתנאי עזובה רגשית ופיזית, ללא דמות חזקה היכולה להכיל, לכוון ואף להציב לו גבולות ברורים. על רקע הצהרותיו כי מעוניין לערוך שינוי בחייו, בחן שירות המבחן אפשרות לשלבו בקבוצה טיפולית, ואולם עלה קושי משמעותי לשמור עימו על קשר יציב. על רקע זה שירות המבחן היה ספקן לגבי בשלותו ורצונו להתגייס להליך טיפולי. שירות המבחן התרשם בפער בין הצהרותיו לבין יכולתו בפועל לערוך שינוי. במסגרת תסקיר משלים, בשיחה עם המתלוננת, אימו, מסרה כי הוא דואג לכלכלתה וכן מסייע לה לנהל את ענייני המשפחה. שירות המבחן התרשם כי המתלוננת חשה תלויה וזקוקה להגנה וסיוע מצדו של הנאשם וניכר כי היא מתקשה להתייחס לבעייתיות בהתנהלותו לאורך השנים באופן ביקורתי. במהלך תקופת הדחיה מסר הנאשם כי לאורך חיוו נהג בפזיזות וחוסר שיקול דעת במצבים בהם חווה פגיעה בכבודו ובכבוד משפחתו והגיב בתוקפנות ואלימות וכי כיום הוא מעוניין להשתלב בטיפול שיסייע לו להפנים וללמוד כיצד להתמודד במצבי כעס, משבר ותסכול. שירות המבחן בחן את קשייו של הנאשם להתגייס להליך טיפולי לצד הצהרותיו בדבר רצונו בהליך כאמור וכן התחשב בצורך בכלים שיסייעו לו להסתגל לחיים מחוץ לכותלי הכלא, והמליץ להימנע מהפעלת עונש המאסר המותנה ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד צו מבחן.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד דפנה קרפל וזוהר שקורי שורץ, הנאשם הורשע בגרימת חבלות לאימו וכן באיומים על אביו. הערכים המוגנים שנפגעו הינם שלום הגוף ושלוות נפשו של האדם. באשר לחבלות, מדובר בחבלות של שבר בעצם הבריח וחתך בראשה של המתלוננת (ת/2). באשר לאיומים על אביו מדובר באיומים קונקרטיים אשר נעשו במסגרת התא המשפחתי. מתחם העונש הינו החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. תסקיר שירות המבחן הראשון היה שלילי בעיקרו והצביע על קשיים בהתקשרות עם הנאשם, תוקפנות ופער בין הצהרותיו לבין יכולתו בפועל. התסקיר השני אינו לוקח בחשבון את חומרת העבירה וכן את העובדה שהנאשם ביצע את המעשים כשתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי והמלצתו מקלה מאוד. המאשימה התחשבה בהודאת הנאשם, בנטילת האחריות וחיסכון הזמן השיפוטי והגבילה את עתירתה. עם זאת נוכח חומרת המעשים וכן העדר המורא מהמאסר על תנאי עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד הפעלת המאסר על תנאי, באופן שירצה הנאשם עונש מאסר בן 12 חודשים, זאת לצד מאסר על תנאי, קנס

ופיצוי למתלוננת וכן הפעלת ההתחייבות.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד בנימין בן נתן, הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה וצער. מעשיו של הנאשם אירעו מספר ימים לאחר שחרורו ממאסר והוא היה בתקופה של בלבול. אמנם יש לנאשם עבר פלילי ואולם לא מדובר בעבר פלילי בעבירות אלימות במשפחה. הנאשם ניפגש עם שירות המבחן מספר פעמים ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מוכן להירתם להליך טיפולי וזאת לאחר שריצה תקופות מאסר אחת אחרי השניה. שירות המבחן סבור כי ניתן לנצל את המצב הזה כדי שהשיקום של הנאשם יהיה מלא. באשר לעבירת התקיפה מדובר באירוע נקודתי, חד פעמי, הוא דחף אותה ולא היתה לו כוונה לגרום לה נזק. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו. המתלוננת הגיעה לשירות המבחן בגלל שאכפת לה מהנאשם והיא רוצה לסייע בשיקומו. הוא עוזר ותומך בה וגורם לה להרגיש בטחון. הנאשם היה במעצר מיום 22.4.15 ועד ליום 11.6.15 ויש בכך כדי להוות עונש קונקרטי עבורו. מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר. מאז לא נפתחו לו תיקים נוספים. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהאריך את המאסר המותנה, ולחלופין להשית עליו עונש מאסר הכולל את המאסר על תנאי אשר ירוצה בעבודות שירות.
7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר שני אירועים (אחד בכל אישום), ומכאן שיש לקבוע **מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהם.**
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם שמירה על שלמות גופו של אדם (עבירת התקיפה) וכן שמירה על שלוות נפשו של אדם (בעבירת האיומים).
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן בכל הנוגע לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש הינו ברף בינוני נוכח חומרת החבלות שנגרמו למתלוננת. הפגיעה בערך המוגן בכל הנוגע לעבירת האיומים הינו ברף נמוך יחסית.
11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב החל מעבודות שירות ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח (ראו רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ע"פ (מח' נצ') 47731-04-14 **שתיני נ' מדינת ישראל** (18.6.14); ע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13); עפ"ג (מח' י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ (י-ם) 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13); ת"פ (י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' סופיר** (3.11.13); ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.14); ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נ' מנאע** (19.3.14)).
12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבאישום הראשון בעקבות ויכוח בין הנאשם לאחותו דחף הנאשם את אמו המתלוננת בשתי ידיו והפילה על הרצפה ועל שידה בחדר ואז נמלט מהבית. בהמשך לכך, באישום השני עת אמר לו אביו כי עליו

להסגיר עצמו למשטרה גידף אותו הנאשם ואיים כי ישרוף את רכבו, ובהמשך התקשר אליו, גידף אותו ואיים כי לא יתן לו לישון וישרוף את רכבו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת שבר בעצם השכם מימין וחבלת ראש אשר הצריכה חיטוי והדבקה. הנאשם פעל כמתואר על רקע ויכוח בינו לבין אחותו. ב"כ הנאשם טען כי המתלוננת היתה יכולה גם שלא להיפגע כתוצאה מדחיפת הנאשם, וכי לא היתה לנאשם כל כוונה לגרום למתלוננת נזק לאמו. בעניין זה יש להבהיר כי רכיב הנזק שנגרם הוא אחד הרכיבים שמנה המחוקק במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כמו כן, יש בנזק שנגרם כדי להעיד על עוצמת הדחיפה שדחף הנאשם את המתלוננת.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לאישום הראשון הינו החל משלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לאישום השני הינו ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. הנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי שיצדיק סטייה מהמתחם, ואף לא קיים סיכוי של ממש שישתקם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1987, רווק, המסייע ותומך כלכלית במתלוננת. שליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל תפגע בו ובמשפחתו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. הוריו של הנאשם התגרשו ומאז נטל הנאשם על עצמו לסייע בפרנסת המשפחה ולתמוך באימו המתלוננת. הנאשם גדל במערכת משפחתית מורכבת, בתנאי עזובה רגשית ופיזית וללא דמות מכוונת ומכילה, דבר אשר הוביל להתנהגות עוברת חוק ומאסרים חוזרים ונשנים. את העבירות בתיק דנן ביצע הנאשם ימים ספורים לאחר שחרורו מן המאסר, לאחר שצרך שתיה חריפה כדרך לחגוג את שחרורו מן המאסר. לחובתו של הנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות של סחר בסמים, הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת נשק ואיומים. הנאשם נדון בעבר לשלושה מאסרים לתקופות ארוכות ומשמעותיות של 44 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסרים על תנאי), 25 חודשי מאסר בפועל ו-16 חודשי מאסר בפועל. ממאסרו האחרון השתחרר הנאשם מספר ימים לפני ביצוע העבירה בתיק זה. כמו כן, לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתחייבות להימנע מעבירה בסך של 5,000 ₪ וזאת בגין עבירת איומים שבה הורשע באישום השני.

16. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, לאורך המאסרים שריצה וכן לעובדה כי לא היה במאסרים אלו ואף לא במאסר על תנאי כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בכליאה ממש בגדרו של המתחם לצד הפעלת המאסר על תנאי ועונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות וכן לכך שהנאשם היה במעצר במשך תקופה משמעותית, ואולם סבורני כי אין בעונש של עבודות שירות כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים. הנאשם הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן כבר בחודש נובמבר 2015. הנאשם לא השכיל לנצל את התקופה הארוכה עד למועד הטיועונים לעונש לשם השתלבות בהליך שיקומי-טיפולי. תחילה

לא עמד הנאשם בקשר רציף עם שירות המבחן ושירות המבחן היה ספקן לגבי בשלותו ורצונו להשתלב בהליך טיפולי, ובהמשך ביטא רצון ראשוני להשתלב בטיפול, אך טרם שולב. בנסיבות אלה, סבורני כי לא קיימת עילה להארכת המאסר על תנאי או להפעלתו כולו בחופף באופן שבו ניתן יהיה להסתפק בעונש של שישה חודשי עבודות שירות. עם זאת, לאור התסקירים של שירות המבחן המצביעים על רצונו של הנאשם לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ולשנות את דרכיו, סבורני כי מן הראוי להפעיל חלק מן המאסר על תנאי בחופף.

הואיל והנאשם תומך כלכלית באמו ומסיע לה, סברתי כי יש להימנע מהטלת פיצוי או קנס כספי.

18. עוד נתתי דעתי להסדר הטיעון בין הצדדים שבו הגבילה המאשימה את עתירתה ל- 12 חודשי מאסר בפועל. מדובר בהסדר טיעון סביר ומאוזן, ויש להטיל את העונש בגדרו של הסדר. כן נתתי דעתי לתקופת המעצר הממושכת שבה שהה הנאשם.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 22.4.15 ועד ליום 11.6.15.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (כ"ס) 46654-02-14 **מדינת ישראל נ' עסידה** (15.7.14) חלקו בחופף וחלקו במצטבר באופן שירצה הנאשם **סה"כ 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.**

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.3.17 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ה. הפעלת התחייבות בסך 5,000 ₪ מת"פ (כ"ס) 46654-02-14 **מדינת ישראל נ' עסידה** (15.7.14). התחייבות תשולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.17. לא תשולם ההתחייבות, ירצה הנאשם 50 ימי מאסר.

ככל שקיימות ערבויות בהליך המ"ת, יותרו הערבויות על כן, להבטחת התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו. לאחר התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי, יגיש על כך ב"כ הנאשם הודעה לבית-המשפט, ובכפוף לכך ישולם חלק ההתחייבות שהופעלה מתוך ההפקדה, ויתרת ההתחייבות תופקד כמפורט לעיל.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תשע"ז, 08 ינואר 2017, בנוכחות הצדדים.